

hvervsudøvelse til bedste for borgerne — såvel de erhvervsdrivende som forbrugere — og til aflastning af myndighederne.

Jeg har forstået, at udvalget har beskæftiget sig meget med spørgsmålet om, hvorvidt man kunne gå så vidt i liberaliseringstendenserne, at man også forlod bevillingssystemet for restaurationer med udskænkning af stærke drikke. *Et mindretal*, Arbejderbevægelsens Erhvervsråds repræsentant, har ment, at udvalgets overvejelser burde være resulteret i et forslag om fuldstændig afskaffelse af bevillingssystemet. Lovens personlige betingelser skulle blot gøres strengere, hvor næringsbrevet også giver adgang til servering af stærke drikke. Næringsbrevsudstedelsen skulle i så fald ligge hos politimestrene med rekurs til handelsministeriet — respektive justitsministeriet — og adgang til domstolsprøvelse. Mindretallets begrundelse er gengivet i betænkningen side 12-13.

Udvalgets øvrige medlemmer har dog ikke ment at kunne gå så vidt. Man har fundet, at afgørende samfunds- og ædruelighedsmæssige interesser taler imod at forlade bevillingssystemet på åremål, når der er tale om udskænkning af stærke drikke. I og for sig er der vel ikke større forskel på et bevillingssystem og et næringsbrevsystem, der indeholder hjemmel til at udøve et skøn over ansøgerens personlige egnethed; men når et skøn skal udøves, er jeg med flertallet enig i, at det er at foretrække, at dette udøves af et folkevalgt organ. Jeg mener heller ikke, at erfaringerne taler for at forlade en ordning, hvorefter kommunerne har indflydelse på antallet af udskækningssteder for stærke drikke og disses placering.

Jeg tror også, at det ædruelighedsmæssigt vil være et tilbageskridt at forlade princippet med bevillingssystemet på åremål. Jeg tror, at frygten for, at bevillingen ikke skal blive fornyet, afholder en del restauratører fra at drive deres virksomhed på uønsket måde.

En vis forenkling ligger der imidlertid i administrativ henseende i, at bevillingsmyndigheden henlægges til primærkommunen alene i modsætning til den nuværende ordning uden for købstæderne, men dette nødvendiggøres allerede af kommunalreformen.

Der skal altså også fremtidig bevilling til, når der skal udskænkes stærke drikke. Man skal for at få bevilling i forvejen have næringsbrev i henhold til § 2. Bevillingen, der skal være knyttet til et bestemt forretningssted, påtægnes næringsbrevet af vedkommende politimester. Kommunalbestyrelsen afgør selv, hvor mange bevillinger den enkelte næringsdrivende kan få. Der åbnes således mulighed for kædedannelser også inden for dette erhvervsområde, og jeg forventer, at kommunalbestyrelserne vil gøre brug heraf. . . .“

Ved 1. behandlingen udtalte *Axel Ivan Pedersen* (S), at et flertal i hans gruppe ikke kunne tiltræde forslaget om afskaffelse af det stærke øl i marketenderierne, bl. a. fordi bestemmelsen ikke kunne gennemføres i virksomheder, som ikke har et marketenderi. Personligt var han imidlertid af den opfattelse, at det ud fra et sikkerheds-